

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה דונמח השקוה
 על שסו הם דומין לה
 השקוה:

גליון הש"ס

נב' ואר"י מאי קראת שטא?
במעט בסדום. פין מו"ק דף
ז פ"א ט"ס ד"ה ואסתיפא:

ר.ב. ג'יסיס גאון

[illegible]

סבר ר' אליעזר כי זה התנור
הואיל והחול נתון בין כל חולי
שלו לא תדבק זו בזו ולא נצו
ואם נפל באיורו של זה התנור
הכתוב (ישעיה יא) תנור וכירים
אלא בין כך ובין כך טמא הח

וטתנו בה הרכבה ורצה ר' אליע
מופת ולא קיבלום החכמים ול
שיהא לך לראיה אלא לעולם
לא נענה אלא אחרי רבים לה
סורא והתקופו עליו באתקפופו

מי שמתו פרק שלישי ברכות

המספר אחר המספר: בנטימו של מה אחת ייחיה. מיט שהמוח מונח בו: והמעטים עקלקלוסם. לעיל חובותם יותר על זכותם להטותם לכך חובה: יוליכום בני אדם בכ"ד מקומות לכבוד הרב לפי שלא נשאו

וואו"ס"ד דלא ידיעי כי אמר להו מאי הוי אלא מאי ידיעי למה ל' למימר להו לאחוזקי ליה טיבותא למשה אמר רבי יצחק כל המספר אחרי המת כאלו מספר אחרי האבן איכא דאמרי דלא ידיעי ואיכא דאמרי ידיעי ולא איכפת להו איני והא אמר רב פפא חד אישתעי מילתא בתריה דמר שמואל ונפל קניא מטללא ובזעא לארנקא דמוחיה שאני צורבא מרבנן דקדושא בריך הוא תבע ביקריה אמר רבי ירושע בן לוי כל המספר אחר ⁽⁶⁾משתן של תלמידי חכמים גופל בגיהנם

וְהַמִּצִּים עֲקֻלְקֻלָּתוֹם יוֹלִיכִים ה' אֶת פֹּעֵי
בִּשְׁעָה שְׁשֻׁלֹּם עַל יִשְׂרָאֵל יוֹלִיכִים ה' אֶת פֹּעֵלֶי
רֵאשִׁית תַּלְמִיד חֹכֶם שְׁעָרָה עֲבִירָה בְּלִילָה אֶל
הַחוּבָה שְׂמָא סִלְקָא דַּעְתָּךְ אֵלָּא וְדָא עֵשֶׂה תִּתְּ
אֲבָל בְּמָמוֹן עַד דְּמַדְרָךְ לִמְרִי: וְאִמְרִי יֵהִי
דִּין מִנְדָּא עַל כְּבוֹד הָרֵב וְכוּלָּן שְׁנֵי בְּמִשְׁנַתָּן
לִיָּה לְכִי תִשְׁכַּח נֶפֶק דֶּק וְאַשְׁכַּח תַּלְתָּ הַמּוֹלֹל בִּן
שֵׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִי וְהַמִּנִּים דַּעְתּוֹ כֻּלְּפִי מַעֲלָה
חֲכָמִים מֵאֵי הֵיא דִּרְתֵּן הוּא הֵיָּה אוֹמֵר אֵין
הַמְּשֻׁחָרְתִּי וְחֲכָמִים אוֹמְרִים: מִשְׁקֵין וְאִמְרֵי
הַמְּשֻׁחָרְתִּי בִירוּשָׁלַם וְהַשְׁקוּהָ שְׁמַעִיהָ וְאִבְּרִי
וְנִדְוָהָ וּמַת בְּנִדְוֵיהָ וּמִקְלֵיהָ בֵּית דִּין אֲרוֹנוֹ
דִּרְתֵּן אִ"ר יְהוּדָה חָס וְשֻׁלֹּם שְׁעָקִיָּא בֶן מַחֲבֵרָה
עַל כָּל אִדָּם בִּישְׂרָאֵל בְּחִכְמָה וּבְמַדְרָה וּבִירוּשָׁלַם

את מי נדו את אלקור בן חנוך שפקפק בנשי
 והניחו אבן גדולה על ארצו ^{ללמד} "שכל ו
 את ארצו המצוי דעתו כלפי מעלה מאי היא
 ולחוני מהעגל צריך אתה להתנער ואלמלא
 מה אעשה שאתה ^{מתחמא} לפני המקום ו
 לפני אביו ועושה לו רצונו ועליך הכתוב ואמר
 ותו ליכא והא איכא דתני רב יוסף ^{תודם} "תודם
 ולהאכילן גדיים מקולטין בליל פסחים שלח ליה
 אתה גזרתי עלך דהו שאתה מאכיל את ה
 קאמרין והא ברייתא דא רבמתי ^{ליכא} "ליכא והא
 ונתן חול בין חוליא לחוליא ר' אלעזר משה
 של עכנאי מאי עכנאי אמר רב יהודה אמר
 כעכנאי זה וטמאווה ותני ^{איתו} "איתו היום הביאו
 לפניו ולכסוף ברכוהו אפילו הכי נדיו במתני
 משכחת לה ר' יהושע בן לוי מרמה מילתא למי
 למילתא: נושא המטה והחופיה: ^{ת"ר} "ת"ר אין מי
 שהניחו אין מפסיקין איני והא רב יוסף
 שאני: שלפני המטה ושלאחר המטה: ^{ת"ר}
 מוטל לפניהם נשמטין אחד אחד וקורין אין המ
 הוא יושב ודומם הם עומדים ומתפללין והוא ע
 רבון העולמים הרבה חמאתי לפניך ולא נפרס
 מלפניך ה' אלהינו שתגדור פרוצותינו ופרצו
 אמר אביי ^{לא} מבטי ליה לאינש למימר ופרצו
 דרבי יוסי ^{עלום} לא יפתח אדם פה לשטן ^{או} "או
 יכמעט כסודם היינו מאי אדרס להו בניא שמ
 המת וחזרו וכו': אם יכולים להתחיל ולגמור
 פסוק אחד לא ורמינהו קברו את המת וחזרו
 פרק אחד או פסוק אחד הכי נמי קאמר ^{בא}
 אחד או אפילו פסוק אחד עד שלא יגיעו לשו

לקריאת שמע. לפי שמתבטל מן הקריאה: אין
שנחון ללד אחר: וסוף יושב ודומם. האכל: למימר

היה מתחיל יכול הוא לפי כי חולית
 ין שהיה לחולית שלו קודם הקמת
 מצודתן ומדוברקן זו כזו שאמר בו
 חור חיל הן החוליות שלו כי נתן
 כננו יר לאצור על זה הברר ונשא

סימנים וראיות היא מרמית למעשה

י"ז.

ב א מ"י פ"ו מהלכות תלמוד
תורה הלכה יד עוש"ע י"ד
עמ"ק של ספי"מ:
ב מ"י שם והלכה יב עוש"ע
י"ד עמ"ק רמ"ג ספי"מ ז
ובעמ"ק של ספי"מ:
א ב מ"י פ"ב מהלכות פסוק

יב ד' חיי פ'ו תלסת נרסמ
הלס ד' יט' ופ'ו תלס'
תלסד פורס הל' ד' יט' (נרסמ)
קמג עפ'ס ח' עור שרס
פ' קמג עפ'ס ט'
יג ה' חיי פ'ו תלסת נרסמ
הלס ד' טושיס' יט' יט' פ'טן
שלס עפ'ס ג'
יד ו' חיי פ'ו תלסת נרסמ
תלסד יט' ו' טושיס'
לרסמ יט' תמג עפ'ס א'
כז ד' חיי פ'ו תלסת נרסמ
הלס ד'
כז ח' חיי פ'ו תלסת נרסמ
הלס ד' קמג עפ'ס יח
טושיס' יט' פ'טן עג עפ'ס ג'
טור שרס יי' פ'טן טושיס' ג'

י' ט מ"י שם הלכה ה' סגנון
 מוסיף אר"מ סי' עב ספיק' ג'
 (וכידר סימן סדר' ספיק' יב):
 י [רמ"א בהגדה] שו"ע יוד
 סי' שעו סעיף ב]:
 יח כ מ"י שם הלכה ו' סגנון שם
 מוסיף שם ספיק' ד:

תורה אור השלם

1. תמונים שנקראו
דילים ה' את פעלי האן
שלום על ישראל.
2. תהלים קכ"ה
השם אבדך נאמר והגל
יורדך.
3. לולי ה' עבדות הוחדר לו
שריד במקום כבוד היינו
לעמדה זמנה ששמו דבר ה'
קנינו סוף האנו חורר
אלוהים עם עמדה
ישעיהו א ט"ז

מוסף רש"י

הנבא בסוף המסכת.

רבינו חננאל

[illegible]

ולס ומשנה סדרי בראשית כרי
אליעזר אמר ר' הנינא משנתנה
ו בראיות ברורות שאין עליהן
(י) [פתח] פיד ויכנס הרב אצל